

Sygn. akt VII Ua 28/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący: SSO Włodzimierz Czechowicz (spr.)

Sędziowie: SO Zbigniew Szczuka

SO Danuta Malec

Protokolant: Beata Gawrońska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 listopada 2013 r. w Warszawie

sprawy z wniosku M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o zasiłek chorobowy i zwrot nienależnie pobranego zasiłku chorobowego

na skutek apelacji wniesionej przez odwołującą

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
z dnia 17 kwietnia 2013 roku sygn. akt VI U 25/13

oddala apelację.

Sygn. akt VII Ua 28/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie M. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 6 grudnia 2012 r. znak: (...)/2012/ZAS odmawiającej jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 29 kwietnia 2012r. do dnia 24 września 2012 r. oraz zobowiązującej ją do zwrotu zasiłku chorobowego w kwocie 3 316,32 zł brutto wraz z odsetkami w kwocie 157,51 zł.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy oparł na następujących ustaleniach faktycznych:

Odwołująca się od dnia 1 listopada 2011 roku była zatrudniona w przedsiębiorstwie (...) E. R. w wymiarze 3/4 etatu na czas nieokreślony oraz od 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. zatrudniona była w wymiarze 1/2 etatu na stanowisku opiekuna w Zakładzie Opieki Zdrowotnej (...) – Rehabilitacyjnym.

Odwołująca w marcu 2012 r. zapadła na chorobę stawów, której objawem był obrzęk kończyn oraz ich bolesność. Odwołująca korzystała z usług prywatnej służby zdrowia samodzielnie ponosząc koszty leczenia i rehabilitacji. W związku z chorobą w dniu 17 października 2012 roku lekarz orzecznik ZUS orzekł niezdolność odwołującej do pracy i stwierdził okoliczności uzasadniające ustalenie uprawnienia do świadczenia rehabilitacyjnego, na okres 4 miesięcy licząc od daty wyczerpania zasiłku chorobowego.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych przeprowadził kontrolę prawidłowości wykorzystywania przez odwołującą zwolnień lekarskich od pracy. Na podstawie zgromadzonej dokumentacji organ rentowy stwierdził, że odwołująca się w okresie orzeczonej niezdolności do pracy, świadczyła pracę zarobkową. W toku kontroli ustalono, iż w okresie orzeczonej niezdolności do pracy tj. od dnia 29 kwietnia 2012r. do dnia 24 września 2012r., odwołująca wykonywała pracę na rzecz Studia (...), za którą otrzymywała wynagrodzenie, pobierając w wymienionym okresie zasiłek chorobowy wypłacany na podstawie zaświadczeń lekarskich wystawionych za okresy: od dnia 19 kwietnia 2012 r. do dnia 7 maja 2012 r., od dnia 8 maja 2012 r. do dnia 20 maja 2012 r., od dnia 21 maja 2012 r. do dnia 1 czerwca 2012 r., od dnia 2 czerwca 2012 r. do 30 czerwca 2012 r., od 1 lipca 2012 r. do 31 lipca 2012 r., od dnia 1 sierpnia 2012 r. do 31 sierpnia 2012r., od 1 września 2012 r. do dnia 24 września 2012 r.

Decyzją z dnia 6 grudnia 2012r. organ rentowy odmówił odwołującej prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 29 kwietnia 2012r. do dnia 24 września 2012r. oraz zobowiązał ją do zwrotu zasiłku chorobowego z funduszu chorobowego w kwocie 3.316,32 zł wraz z odsetkami w wysokości 157,51 zł. z uwagi na nienależne pobranie zasiłku chorobowego przez odwołującą, która w okresie orzeczonej niezdolności do pracy wykonywała pracę zarobkową i wykorzystywała zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z jego celem.

W rozważaniach prawnych Sąd Rejonowy powołał się na art. 17 oraz 68 Ustawy z dnia z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2010 r. nr 77, poz. 512 ze zm.). Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, iż decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych była zasadna bowiem z okoliczności niniejszej sprawy bezspornie wynika, iż odwołująca w okresie orzeczonej niezdolności do pracy wykonywała czynności pracownicze na rzecz pracodawcy (...) E. R.. Fakt ten został przyznany przez odwołującą.

Sąd Rejonowy zważył, iż nie zasługują na uwzględnienie wyjaśnienia odwołującej zgodnie z którymi, praca w (...) nie wywierała wpływu na jej stan zdrowia i nie powodowała bolesności stawowych. W ocenie Sądu Rejonowego układanie bukietów i kompozycji kwiatowych wymaga jednak wysokich zdolności manualnych oraz sprawności rąk. Przy opuchniętych dłoniach oraz bolących stawach taka praca wydaje się być niemożliwa.

Od powyższego wyroku apelację złożyła odwołująca, zaskarżając ten wyrok w całości. Zaskarżonemu wyrokowi odwołująca zarzuciła naruszenie przepisów postępowania, poprzez błędne ustalenie stanu faktycznego. Odwołująca wskazała, iż jej niezdolność do pracy była częściowa, co znalazło potwierdzenie w opinii lekarza internisty wystawiającego zwolnienia lekarskie, czego Zakład Ubezpieczeń Społecznych nigdy nie kwestionował. Odwołująca oświadczyła, że lekarz internista wystawił zwolnienie lekarskie tylko dla jednego pracodawcy. Odwołująca wskazała jednocześnie, iż nigdy nie została przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych pouczona o braku możliwości pobierania zasiłku w takiej sytuacji.

Odwołująca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Odwołująca wniosła także o zobowiązanie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych do udostępnienia Sądowi jej dokumentacji ubezpieczeniowej dotyczącej składek odprowadzanych przez (...) – dokumentacja ta, w ocenie odwołującej stanowi dowód, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych wiedział o wykonywaniu przez nią pracy na rzecz tego pracodawcy, w okresie orzeczonej niezdolności do pracy.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 28 listopada 2013 r. odwołująca popierała odwołanie oraz sprostowała wniosek apelacyjny poprzez wskazanie, iż wnosi o zmianę zaskarżonego wyroku oraz poprzedzającej go decyzji ZUS, w taki sposób aby nie miała obowiązku zwracać pobranego zasiłku chorobowego.

Po rozpoznaniu apelacji odwołującej, Sąd Okręgowy zważył, co następuje: apelacja nie jest zasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy przeprowadził postępowanie dowodowe zgodnie z wymogami procedury, a także nie dopuścił się żadnych uchybień, które skutkowałyby koniecznością zmiany lub uchylenia zaskarżonego wyroku. Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił stan faktyczny oraz dokonał właściwej subsumcji przepisów. Sąd Okręgowy przyjął ustalenia faktyczne poczynione w postępowaniu przed Sądem Rejonowym za własne i przyjął, że przepisy prawa materialnego zostały prawidłowo zastosowane.

Sąd Okręgowy zważył, iż Sąd Rejonowy trafnie zastosował art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2010 r. nr 77, poz. 512 ze zm.). Przepis ten jasno precyzuje przesłanki, których spełnienie powoduje utratę prawa do zasiłku chorobowego. Zgodnie z treścią tego przepisu już samo wykonywanie pracy zarobkowej w okresie orzeczonej niezdolności do pracy powoduje utratę prawa do zasiłku chorobowego za cały okres zwolnienia. W tym względzie Sąd Okręgowy podziela pogląd Sądu Najwyższego zawarty w wyroku z dnia 4 czerwca 2012 r., (I UK 13/12, LEX nr 1218583), zgodnie z którym „zasiłek chorobowy zastępuje utracony zarobek, zaś ryzykiem chronionym jest w tym przypadku niemożność wykonywania (kontynuowania lub podjęcia) każdej działalności zarobkowej, zarówno tej, której wykonywanie dawało tytuł do objęcia ubezpieczeniem, jak i wykonywanej równoległe z taką działalnością a ponadto jakiegokolwiek nowej działalności dającej źródło utrzymania”. Z wyroku Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2009 r. (II UK 405/2008, LexPolonica nr 2041179) wynika zaś, że „osoba pracująca zawodowo podczas zwolnienia lekarskiego musi się liczyć z koniecznością zwrotu zasiłku do ZUS”.

Z orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika zatem, iż nie jest możliwe pobieranie jednocześnie wynagrodzenia za pracę oraz zasiłku chorobowego. Zasiłek chorobowy jest świadczeniem, które przysługuje osobie ubezpieczonej w okresie orzeczonej niezdolności do pracy, kiedy z uwagi na swój stan zdrowia nie może ona podejmować pracy – i tym samym nie uzyskuje zarobku. W niniejszej sprawie okolicznością bezsporną było, iż odwołująca w okresie orzeczonej niezdolności do pracy oraz pobierania z tego tytułu zasiłku chorobowego, jednocześnie świadczyła pracę na rzecz Studia (...). Sąd Okręgowy zważył, iż już samo wykonywanie przez odwołującą powyższej pracy i otrzymywanie wynagrodzenia spowodowało, iż nie przysługiwał jej zasiłek chorobowy.

Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, iż dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy nie mają znaczenia okoliczności podnoszone przez odwołującą w apelacji, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych miał wiedzę na temat wykonywania przez nią pracy w okresie pobierania zasiłku chorobowego. Dla rozstrzygnięcia sprawy oraz zasadności apelacji nie ma znaczenia również fakt, iż lekarz udzielający zwolnienia uznał, że dotyczy ono tylko jednego miejsca pracy. W odniesieniu do tych zarzutów powtórzenia wymaga, iż dla utraty prawa do zasiłku znaczenie ma jedynie fakt wykonywania przez odwołującą pracy zarobkowej oraz pobierania wynagrodzenia w czasie orzeczonej niezdolności do pracy. Dla utraty prawa do zasiłku chorobowego nie ma natomiast znaczenia wiedza Zakładu Ubezpieczeń o wykonywaniu przez odwołującą zatrudnienia w czasie pobierania zasiłku chorobowego, jak również opinia lekarza wystawiającego zwolnienie – iż przysługuje ono tylko od jednej pracy.

Trafnie też organ rentowy zastosował wobec odwołującej się przepis art. 84 ust. 1 Ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2009, Nr 205, poz.1585 j.t.) który stanowi, że osoba która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego. Istnieje przy tym możliwość przewidziana w ust. 8 tego przepisu, że na wniosek skarżącej Zakład może odstąpić od żądania zwrotu należności z tytułu nienależnie pobranych świadczeń w całości lub w części, odroczyć termin ich płatności albo rozłożyć je na raty, jeżeli zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.